

delegátů, tak i širších kruhů z četných států evropských i mimo-evropských, především z Anglie (93 přihlášek) a Spojených států severoamerických (60 přihlášek). Za posledního kongresu, konaného v Londýně r. 1925, dostalo se členům jeho od oficiálních kruhů anglických mimořádné pozornosti a pohostinství přímo okázalého. O seznamovacím večeru, pořádaném ve vládní budově Lancaster House, byli uvítáni členem královské rodiny anglické, princem Arturem z Connaughtu. Vládní delegáti, počtem 80, byli hosty anglické vlády na několikadenní cestě po Anglii a Skotsku pro ně uspořádané a byli pozváni králem do jeho letního sídla v Balmoralu. Na rozloučenou pak konal se skvělý banket o několika stech příborech v Cecil Hotelu, největším to tehdejším hotelu v Londýně, nyní již zrušeném. Rozumí se, že naše republika nemůže se měřiti s bohatou Anglií; přece však bude úkolem povolaných kruhů, aby se kongresu dostalo aspoň přibližného pohostinného přijetí jako v Londýně. Zejména však je žádoucí hojná účast našich kruhů na pracích kongresu. Na programu sjezdu jsou četné otázky týkající se aktuálních problémů trestního práva a vězeňství; jich seznam byl nedávno uveřejněn v odborných listech. Sjezdový příspěvek, činící 25 zlatých franků (165 Kč), je zaslati k rukám p. Schmidta v Praze IV., ministerstvo spravedlnosti, a bude více než vyvážen cenou sjezdových publikací, které obdrží bez dalšího příplatku každý, kdo členský příspěvek zapraví.

Mezinárodní konference o unifikaci resp. assimilaci směnečného a šekového práva konána byla v Ženevě od 13. května do 7. června t. r. Vyřídila svůj úkol prozatím pouze o právu směnečném; porady o právu šekovém odloženy na leden příštího roku. Konference byla konána k počínu a pod aegidou Společnosti národů. Zúčastnilo se jí 31 států; naše republika zastoupena byla tříčlenou delegací, sestávající z prof. Dra Hermann-Otavského, odbor. rady v ministerstvu spravedlnosti Dra Jana Srba a komisaře v ministerstvu zahraničí Dra Jindřicha Noska.

Podkladem jednání byl elaborát užší komise právnických expertů vyšlý z porad konaných v Ženevě v listopadu 1927, jakož i v lednu a v dubnu 1928, jenž sám byl vlastně zpracováním haagského, t. zv. jednotného směnečného řádu z r. 1912. Pozoruhodno jest, že si konference hned počátkem svého jednání usnesením téměř jednomyslným zvolila za cíl mezinárodní unifikaci směnečných práv, a to typu kontinentálního (francouzského a germánského), včítajíc v to i latinské státy americké, tedy vypracování osnovy jednotného směnečného řádu (règle-

ment uniforme), resp., jak se později řeklo, jednotného zákona (loi uniforme). Tento »jednotný zákon« z ženevských porad vzešlý nemá mítí ráz pouhého vzoru pro zákony interní, není tedy pouhou »loi-type« s účelem prosté assimilace jednotlivých zákonodárství, nýbrž jde tu přímo o text pro budoucí interní směnečné zákony zúčastněných států, při čemž arci musil býti — podobně jak tomu bylo v Haagu v r. 1912 — v leckterých směrech souhlas účastníků vykoupěn přiznáním možnosti určitých odchylek, t. zv. reserv.

Unifikace nemá posud zasáhnouti oblast práva angloamerického; avšak živá účast zástupců Velké Britanie a Spojených států severoamerických na poradách konference jest příznivým indiciem pro vzdálenější budoucnost.

Výsledkem ženevských porad jsou tři konvence: 1. Konvence o jednotném zákonu směnečném, mající dvě přílohy: jednak znění jednotného zákona, jednak seznam přípustných reserv. 2. Konvence o normách kollisních, řešících »conflits de lois« v příčině směnek. 3. Konvence o kolkování směnek, otázce to ve styku mezinárodním zvláště důležité. Lhůta pro ratifikaci těchto konvencí běží do 1. září 1932.

Dojde-li k ratifikaci první konvence, bude tím pro zúčastněné státy uskutečněno nejen významné dílo jednotné úpravy mezinárodních poměrů směnečných, nýbrž i vnitřní reformy směnečného práva podstatně ve smyslu Haagské osnovy z roku 1912, upravené podle nejnovějších potřeb. Vyhrazující si obsahové vylíčení a ocenění ženevského jednotného zákona na dobu pozdější, zdůrazňujeme ještě význam ženevské konvence směnečné jako díla, jehož ratifikací v dosahu posud nebývalém pronikne myšlenka práva světového, totiž jednotnou úpravou celého i interního speciálního oboru práva soukromého. V tom směru předstihne ženevská konvence směnečná i význam mezinárodních konvencí o ochraně děl literárních a uměleckých, o ochraně t. zv. živnostenského vlastnictví, jakož i o železniční přepravě zboží a cestujících, kteréžto konvence upravují přímo jen příslušné poměry mezinárodní a pouze prostředechně působí i na úpravu interních poměrů v dotčených oborech. —ý.